

המעשה עם מרי בר איסקבבא מציעא פרק המפקיד דף לט: - מ.

רב חסדא אמר **למרי**: שתי עבירות (גם שלא יגידו את האמת, וגם שישקרו) הם לא יעברו (ואם הם יעידו שהוא לא אחיך אני יאמין להם).

לסוף אתו סהדי דאחיה הוא.
בסוף הגיעו עדים והעידו שהאח הוא באמת אחיו של מרי (וממילא יצא פסק הדין שמגיע לאח חצי מהנכסים).

אמר ליה לפלוג לי נמי מפרדיסי ובוסתני דשתל!
האח אמר **לרב חסדא**: אני רוצה לקבל חצי מהשדות כפי שהם משובחות עם הכרמים והפרדסים שמרי שתל (ולא אצטרך לתת לו חלק מהפירות של החצי שלי).

אמר ליה שפיר קאמר לך דתנן: 'הניח בנין גדולים וקטנים והשביחו גדולים את הנכסים השביחו לאמצע' וכן אמר רבה 'השביחו לאמצע'.

רב חסדא אמר **למרי**: הוא צודק (ואתה צריך לתת לו חצי מהשדות כפי שהם) כמו שלמדנו במשנה שאחים שירשו שדה מאביהם והגדולים השביחו את השדה, הקטנים מקבלים את חלקם עם השבח שהשביחו הגדולים, וכך גם אמר רב (שאפילו שהגדולים השביחו מכספם- הקטנים חולקים בשבח)

אמר ליה אביי מי דמי??? התם גדולים גבי קטנים ידעי וקא מחלי הכא מי ידע דליחיל?
אביי (ששמע את פסק הדין) אמר **לרב חסדא**: האם מקרה זה דומה למשנה??? הרי שם הגדולים ידעו שיש להם אחים קטנים והשביחו על דעת שהקטנים יקבלו חלקם עם השבח, אבל מרי שהשביח לא העלה על דעתו שיבוא האח, (ולכן צריך לפסוק שהאח לא מקבל את השבח)?!

אגלגל מלתא ומטא לקמיה דרבי אמי.
תלמידי רבי אמי סיפרו **לרבי אמי** את הפסק של רב חסדא

אמר להו גדולה מזו אמרו שמין להם כאריס השתא דידיה לא יהיבין ליה???
רבי אמי אמר **לתלמידיו**: הרי אפילו קרוב היורד לנכסי שבוי (שידע שיום יבוא ובעה"ב יחזור) נותנים לו כאריס ממה שהשביח, אם כן מרי (שלא ידע שאחיו יבוא) וודאי שמגיע לו כאריס ממה שהשביח, ועל כן צריך לתת למרי כאריס ממה שהשביח!

אהדרה הא לקמיה דרב חסדא.
תלמידי רבי אמי סיפרו **לרב חסדא** את דברי רבי אמי

אמר להו מי דמי התם ברשות נחית?! ועוד קטן הוא ואין מורידין קרוב לנכסי קטן?!
רב חסדא ענה לתלמידי **רבי אמי**: האם דומה הדין של קרוב לדינו של מרי??? הרי קרוב יורד ברשות בית דין, אבל מרי לא שאל את

מרי בר איסק אתא ליה אחא מבי חוזאי
הקדמה: **לאיסק** יש בן ושמו **מרי**. **איסק** יורד לבי חוזאי נושא אשה ונולד להם בן. **מרי** חוזר לעירו הראשונה ועובד בשדות אביו. **איסק** נפטר ו**מרי** ממשיך להחזיק בשדות אביו. יום אחד מגיע **אדם** מבי חוזאי וטוען שהוא בנו של **איסק ואחיו** של מרי ורוצה חצי מהנכסים.

אמר ליה פלוג לי!
האח אמר **למרי**: אני אחיך ומגיע לי חצי מהנכסים שירשת מהאב איסק.

אמר ליה לא ידענא לך.
מרי אמר **לאח**: אני לא מכיר אותך (ואיני יודע אם באמת אתה אחי או לא).

אתא לקמיה דרב חסדא.
האח בא **לרב חסדא**: בטענה על מרי שאומר שלא מכירו.

אמר ליה שפיר קאמר לך שנאמר "ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו" מלמד שיצא בלא חתימת זקן ובא בחתימת זקן.
רב חסדא אמר **לאח**: יתכן שבאמת אתה האח ועם כל זה הוא לא מכירך, כמו שהאחים לא הכירו את יוסף בגלל שיצא מהם ללא חתימת זקן וכשנפגשו כבר היה לו זקן.

אמר ליה זיל אייתי סהדי דאחיה את!
רב חסדא אמר **לאח**: לך תביא עדים שיעידו שאתה אחיו (ואז נאמין לך שאתה אח וניתן לך חצי מהנכסים)!

אמר ליה אית לי סהדי ודחלי מיניה דגברא אלימא הוא.
האח אמר **לרב חסדא**: יש לי עדים אבל הם לא רוצים להעיד כי מפחדים ממרי.

אמר ליה לדידיה זיל אנת אייתי סהדי דלאו אחוך הוא!
רב חסדא אמר **למרי**: לך תביא אתה עדים שהוא לא אחיך (ואם לא תביא- נאמין לאח ונוציא ממך חצי מהנכסים)!

אמר ליה דינא הכי??? "המוציא מחבירו עליו הראיה"?!
מרי אמר **לרב חסדא**: הדין כך??? והרי המוציא מחבירו, הוא צריך להביא ראיה (והאח הוא המוציא ממני)?!

אמר ליה הכי דיינינא לך ולכל אלימי דחברך.
רב חסדא אמר **למרי**: כך אני דן אותך ואת האלימים חבריך (שמכיוון ואתה אליים מעבירים את חובת ההוכחה אליך).

אמר ליה סוף סוף אתו סהדי ולא מסהדי?!
מרי אמר **לרב חסדא**: סוף סוף גם אם אני יביא עדים אתה תאמר שהם משקרים כי מפחדים ממני?!

אמר ליה תרתי לא עבדי.

אמר להו לא סיימוה קמי דקטן הוא.

רבי אמי אמר **לתלמידיו**: (שרב חסדא באמת צודק) ואני שהקשיתי עליו זה בגלל שלא סיימו לי את הסיפור ולא אמרו לי שהאח היה קטן כשמרי ירד לשדה (ואם כן אני מודה לרב חסדא שמרי ייתן לאח חצי מהשדה עם השבח ולא יקבל כאריס).

בית דין אם יכול לרשת את כל נכסי אביו, ועוד שאם היה שואל את בית דין, היו אומרים לו שלא ירד כי אין מורדין קרוב לנכסי קטן (ולכן פסקתי שלא מגיע למרי כאריס)

אהדרוה לקמיה דרבי אמי.

תלמידי רבי אמי סיפרו **לרבי אמי** את תשובת רב חסדא